

ganger optræde i det ærede Medlem fra Langeland. — Det ærede Medlem fra Vejle Amts 3dje Valgkreds (Falkentjerne) udviklede dernæst udførlig, at han havde ikke skiftet Standpunkt; han havde forsøgt det, han endnu stod paa. Jeg skal ikke forfølge det ærede Medlems Bemærkninger paa dette Punkt. Jeg erkender, at han ærlig bestræbte sig for at bringe sit Standpunkt nu i Overensstemmelse med tidligere Udtalelser. Jeg forstaar kun ikke, hvordan det ærede Medlem er i Stand dertil. Han forklarede det nemlig saaledes, at dersom vi stode paa bar Bund, vilde han ogsaa være af den Mening, at det vilde være fuldstændig tilstrækkeligt at nøjes med det nuværende Medlemsantal i Folketinget, men da vi ikke stode paa bar Grund, vilde han forsøgte den store Udvidelse og slutte sig til det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Høgsbro). Naar nu det ærede Medlem huffer paa, at han i 1891 — altsaa for ikke mere end 3 Aar siden — netop forsøgte den Anskuelse, at den store Forøgelse var en stor Urimelighed, og at man hellere burde blive ved det nuværende Antal, maatte han altsaa da have gaaet ud fra, at vi den Gang stode paa bar Bund. Det har dog imidlertid vist ikke været hans Forudsætning den Gang. Men jeg skal, som sagt, ikke forfølge det ærede Medlem udførlig paa dette Omraade, fordi jeg er fuldstændig enig med ham i den Betragtning, at der næppe gives nogen mere vækelses Forhandling end den at ville forsøge at overbevise ærede Medlemmer om en Skiften Standpunkt. At skifte Standpunkt er naturligvis en fuldstændig berettiget Sag — det giver jeg det ærede Medlem Ret i — naar en saadan forandret Optræden har en virkelig historisk og politisk Berettigelse at bygge paa; hvorvidt det ærede Medlems forandrede Standpunkt har en saadan Berettigelse, skal jeg lade staa hen. Jeg smigrer mig ikke med, at enten det ærede Medlem eller jeg vil blive Genstand for Historiestrivning efter vor Død, men det vil jeg dog sige, at skulde det hændes mig, at nogen skulde komme til at beskæftige sig med min politiske Virksomhed, tror jeg ikke, det skal blive hynderlig svært at paa-vise, at der har gaaet en bestemt Traad gennem min politiske Virksomhed. Det ærede Medlem udtalte, idet han gav et levende Indtryk af den besynderlige Opfattelse eller de forskellige Opfattelser, som gøres gældende fra Mindretallets Side af den saa meget omtalte Dagsorden, — som jeg tror det gøres nødigt at minde Tinget om, er det, der er til Forhandling — at han vilde ikke stemme for „enten“, men for „eller“, og han

havde sine store Betæneligheder ved at stemme for begge Dele, fordi han var imod „enten“ og for „eller“. Ja, jeg tror nok, at de forskellige Anskuelser vilde komme til at dele sig saaledes, at der er dem, der holde paa „enten“ og dem, der holde paa „eller“. Til Enten-Mændene hører jo aabenbart det ærede Medlem fra Halbrimmen (Bertelsen) og det ærede Medlem fra Odde (Beth-Gspenjen), dertil hører vistnok ogsaa det ærede Medlem for Hjørring Amts 4de Valgkreds (S. B. Christensen) og det ærede Medlem fra Frederiksbund (Fæderfen), idet de nemlig tidligere, i Tirserne, have udtalt sig bestemt mod den store Udvidelse af Folketingskredsenes Antal, og jeg gaar ud fra, at dette deres Grundsynspunkt endnu ikke er væsentlig forandret. Paa den anden Side staa Eller-Mændene med det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Høgsbro) i Spidsen og ved hans Side det ærede Medlem fra Nørrebro (B. Holm), det ærede Medlem for Vejle Amts 3dje Valgkreds (Falkentjerne), og det ærede Medlem fra Langeland (Guldbrandsen). Saaledes synes Grupperingen at være i disse to Hovedklasser. Nu kom det ærede Medlem fra Horsens (Wajer) med den Dplysning, at han er Faderen til det hele, at det hele oprindeligt er udgaaet fra ham, at det er ham, der har fundet paa denne Løsning med dette Enter-Elter. Jeg skal ogsaa ganske erkende, at han har Ret til at hævde Paterniteten i sin Tid til Tanken, og derfor anbefaler jeg ham ved Hjælp af en Roldgiftsret at søge Fred sluttet med Enten-Mændene og Eller-Mændene. — Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger til de Udtalelser, der faldd i Lørdagsmødet, og skal saa anbefale det høje Ting at stemme mod Forslaget til en motiveret Dagsorden, idet jeg atter gentager, at Vedtagelsen af den motiverede Dagsorden ikke har for Tiden nogen anden rimelig Betydning end Udsigten til at forhindre Afgørelsen af Sagen og under alle Omstændigheder foranledige, at vi ved de forestaaende Valg i April gaa til Valg under den gamle urimelige Ordning.

Scharling: Stønt jeg selvfølgelig ikke har nogen som helst Tilbøjelighed til at støtte de Bestræbelser, Mindretallet saa iherdig har lagt for Dagen, til at trække Forhandlingen i Langdrag og forhale Sagens Afgørelse, anser jeg det dog for rigtig ganske fort at præcisere Forfælleren mellem Mindretallets og Flertallets Standpunkter, og det saa meget mere, som det jo blandt de mange urigtige og usande Udsagn og Paastande, som ere fremkomne i Mindretallets